

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:

Pe un an . . . . . 50 Lei
Pe jumătate de an . . . . . 25 „
Pe un pătrar de an . . . . . 12½ „
Un număr . . . . . 1 Leu.

Manuscrisele se adresează redacției „Foaia Diecezană” iar banii de primumăriune și inserțiuni administrației „Tipografia și Librăria diecezană” în Caransebeș
Telefon Nr. 30.

Prețul inserțiilor:

Pentru publicațiuni oficiale, concurs, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 30 Lei, până la 200 de cuvinte 45 Lei, de aci în sus 60 Lei.

Cu ce-l suntem noi datori lui Iisus Hristos?

de preotul C. Morariu.

Iisus Hristos s'a înălțat la cer în anul 33 după nașterea Sa. În același an au mers într-o zi apostolii Petru și Ioan pe la trei ceasuri după amiază la biserica din Ierusalim să se roage, și la ușa bisericii au întâlnit un om olog din naștere care avea peste 40 de ani și ședea acolo cerând milostenii dela trecători. Ologul a cerut și dela cei doi apostoli să-i deie ceva, iar Petru i-a zis: „Argint și aur n'am, dar aceea ce am îți dau: În numele lui Iisus Hristos Nazarineanul scoală și umblă! Și apucându-l pe olog de mână cea dreaptă, l-a rădicat, și îndată s'au întărit tălpile și fluierile (picioarelor) lui, și sărind (ologul) a stătut și umbla și a intrat cu cei doi apostoli în biserică, umblând și săltând și laudându-L pe Dumnezeu” (Fapt. ap. 3, 1—9). De minunea aceasta poporul din biserică s'a spăimântat și s'a mirat și a alergat la Petru și la Ioan în foisorul bisericii, numit al lui Solomon, iară Petru a prins a cuvânta cu atâta putere despre pocăință și întoarcerea la credința în Iisus Hristos, încât numărul bărbaților ce s'au făcut creștini sporise ca la cinci mii. Dar încă pe timpul cuvântării iată că preoții și cu căpitanul bisericii și cu Saducheii vin la Petru și la Ioan, îi prind și deocamdată îi bagă în închisoare, pentru că era seara. Saducheii nu credeau în învierea morților și în nemurirea sufletelor. Prin urmare putem pricepe, cât de ciudă li era lor că apostolii vestesc credința în Iisus Hristos cel înviat din morți. Însă din pricina asta nu numai Saducheilor, ci și tuturor fruntașilor jidovești li era ciudă, și de aceea a doua zi ei i-au scos pe cei doi apostoli din închisoare, i-au dus la judecată înaintea sfatului jidovesc și i-au întrebat în fața ologului celui însănătoșat, cu ce putere l-au făcut ei pe omul acela sănătos? „Atunci Petru, fiind plin de Duhul

Sfânt, a zis către ei: Domnii poporului și bătrânii lui Izrail! Dacă noi astăzi ne judecăm, pentru că s'a făcut bine unui om bolnav, în știre să vă fie vouă tuturor și la tot poporul, că omul acesta stă înaintea voastră sănătos în numele lui Iisus Hristos Nazarineanul, pe care voi L-ați răstignit și pe care Dumnezeu L-a înviat din morți... Și în nimeni altul nu este mântuire (numai în Iisus Hristos), pentru că nici un nume altul sub cer nu este dat oamenilor (numai numele lui Iisus Hristos), în care trebuie să ne mântuim” (Fapt. ap. 4, 8—13). După aceea i-au scos afară din sfat pe Petru și pe Ioan și sfetnicii jidovești s'au pus la cale să-i înfricoșeze pe cei doi apostoli, ca ei să nu mai grăiască nici unui om de numele lui Iisus Hristos. Chemându-i apoi iarăși în lăuntru și poruncindu-li ca nici decum să nu mai grăiască, nici să învețe în numele lui Iisus, cei doi apostoli au răspuns: „Judecați, ori de este drept a vă asculta mai mult pe voi decât pe Dumnezeu, că noi nu putem să nu grăim cele ce le-am văzut și le-am auzit” (Fapt. ap. 4, 19—21). Și ei nici n'au mai încetat a grăi de numele lui Iisus. Atunci domnii jidovești din nou i-au închis și i-au tras în judecată, ba i-au și bătut cu bice, iar cei doi apostoli s'au dus dela fața domnilor, „bucurându-se că s'au învrednicit a răbda ocară pentru numele lui Iisus și în toată ziua în biserică și prin case nu încetau a învășa și a binevesti pe Iisus Hristos” (Fapt. ap. 4, 41—43).

Dar nu numai Petru și Ioan, ci și toți ceilalți apostoli L-au vestit pe Iisus Hristos așa, încât ei și viața și-au dat pentru credința Lui. Ei nu puteau să nu grăiască cele ce le-au văzut și le-au auzit, de oarece lucrurile cele văzute și auzite de dânșii erau de tot mari și neobicinuite. Ei au văzut cu ochii lor, cum Iisus a făcut mulțime de minuni, prefăcând, de pildă, în Cana Galileii apa în vin, liniștind în o clipeală de ochi o groaznică furtună pe Mare, scoțând din oameni duhuri necurate, deschizând ochii orbilor, vindecând fei de fel de boale, înviindu-l pe Lazar cel de patru zile mort. Ei au văzut cu ochii lor și au auzit cu urechile lor, cum Iisus, după în-

vierea Sa, i-a zis lui Toma: „*Adă-ți încoace degetul tău și vezi mâinile mele, și ada-ți mâna ta și o pune în coasta mea, și nu fi necredincios, ci credincios*“ (Ioan 20, 27). Apostolii au auzit cu urechile lor, cum Iisus a zis: „*Eu sunt calea, adevărul și viața, nimeni nu vine la Tatăl decât numai prin Fiul*“, adică nimeni nu poate dobândi fericirea cerească, dacă nu primește învățătura lui Hristos și nu trăiește după dânsa (Ioan 14, 6). Apostolii au auzit cu urechile lor cuvintele lui Iisus: „*Tot cel ce a lăsat case ori țărâni pentru numele Meu, va primi însuțit și va moșteni viața de veci*“, adică cine ținându-se de învățătura lui Iisus, se va lipsi în viața aceasta de desfătările și bunătățile pământești, acela la a doua Sa venire va primi răsplata cea mai mare (Mat. 19, 29). Apostolii au auzit cu urechile lor, cum Iisus a zis: „*Eu sunt învierea și viața, celce crede în Mine, de va și muri, va trăi, și tot cel ce trăiește și crede în Mine, nu va muri în veci*“ (Ioan 11, 25—27). Văzându-le apostolii și auzindu-le acestea toate și multe altele, ei erau pătrunși până'n adâncul inimii și al sufletului lor de credința, că *Hristos este Fiul lui Dumnezeu celui viu* (Mat. 16, 16) și că *în nimeni altul nu este mântuire, decât numai în Iisus Hristos*. Iată, de ce Petru a răspuns în fața prigonitorilor săi din sfatul jidovesc: „*Judecați, ori de este drept a vă asculta mai mult pe voi, decât pe Dumnezeu!*“ Știau adecă toți apostolii prea bine că sunt pierduți, dacă părăsesc vestirea credinței în Iisus de frica oamenilor, și chiar de aceea ei nu numai n'au părăsit vestirea aceasta de nici o frică și pedeapsă omenească, ci pentru dânsa și-au pus chiar viața, de oarece știut este că, afară de unicul Ioan, toți ceilalți apostoli n'au murit de moarte firească, ci și-au sfârșit viața ori fiind împroșcați cu pietre, ori răstigniți pe cruce, ori spânzurați, ori străpunși cu sulița, ori tăindu-li-se capul.

(Urmează)

În memoria fericitului Episcop Ioan Popasu.

Au trecut 33 de ani dela trecerea din viață a Aceluia, care a fost primul episcop al reînființatei dieceze a Caransebeșului. Și în acest restimp în fiecare an în ziua morții lui ni-am adus cu pietate aminte de dânsul, rădicând cătră bunul Dumnezeu, în cadrul părăstasului, rugăciuni pentru odihna sufletului adormitului în Domnul. Și cu drept cuvânt, căci fericitul a fost, carele nu numai a organizat dieceza, dară conducându-o cu înțelepciune și dragoste părintească, i-a asigurat dezvoltarea treptată, ba putem zice, că la trecerea lui din viață a lăsat-o în stare înfloritoare,

cu instituțiuni culturale în centru și cu școli, tot atâtea făclii aprinse ale culturii noastre naționale, în singuraticele comune. Fericitul în Domnul a fost un mare bărbat al națiunii noastre, un mare Arhiereu al bisericii noastre naționale și în special al diecezei noastre. În centru, unde numai privim, vedem urmele binecuvântate ale activității lui.

E deci cuviincios lucru, ca cu recunoștință să ne aducem aminte de dânsul, să ne îndreptăm privirile asupra măreței lui personalități, carea în măsura în carea ne îndepărtăm dela ziua trecerei lui din viață, tot mai mult crește în splendoare, și ne poate servi de exemplu de iubire de neam și de biserică, de activitate desinteresată pentru binele general.

Împlinindu-se Sâmbătă în 5/18 Februarie 33 de ani dela adormirea în Domnul a fericitului Arhiereu, s'a celebrat la 10 oare în s. biserică din cimiteriu, „Biserica sfântului Ioan Botezătorul“, în care sunt așezate remășițele pământești ale fericitului, părăstas din partea Prea Onoratului Domn protopresbiter al Caransebeșului Andreiu Ghidiu asistat de P. O. D. protopresbiter asesor consistorial Spiridon Șandru și directorul teologiei Dr. Petru Barbu, fiind de față P. S. Sa D. Episcop diecezan și P. S. Sa Arhiereul Filaret Musta, membrii Consistoriului, profesorii, tinerimea institutului teologic și al cursului superior al școalei normale și mai mulți stimatori ai memoriei fericitului. P. S. Sa D. Episcop a cetit rugăciunea de deslegare.

După părăstas societatea de lectură „Ioan Popasu“ dela institutul teologic a ținut o ședință festivă cu următorul program:

1. „Bine ești cuvântat Cristoase Dumnezeu nostru“ ... executat de corul Institutului.
2. „Puterea credinței“, poezie declamată de clericul I. Modran.
3. „Doamne miluește“ ... cântat de clericii: I. Bededeu, I. Râta și G. Bălean.
4. „Nebune“, poezie declamată de clericul I. Râta.
5. „Episcopul I. Popasu“, cuvinte comemorative de prof. Dr. V. Loichița.
6. „Daniil Sihastrul“, poezie declamată de clericul I. Bededeu.
7. Cuvânt de încheiere, de prof. Dr. V. Loichița.

La această ședință a asistat Prea Sfințiile Lor Dr. Iosif Tr. Badescu, Filaret Musta, corpul ofițeresc în frunte cu dl colonel Petru Dobriceanu, dl medic Constantin Popasu, nepotul fericitului Episcop, dl primprocuror Dr. Dimitrie Ștefan, mai mulți domni asesori ai consistoriului profesori și intelectuali.

După cuvântul de încheiere a dlui profesor Dr. Vasile Loichița P. S. Sa Domnul Episcop diecezan s'a adresat tinerimei arătându-le și din partea sa importanța fericitului Episcop și îndemnându-o ca se stimeze bărbații mari ai neamului căutând a lua exemplu dela dânși imitându-le virtuțile.

Ținem a publica și frumoasa cuvântare comemorativă a dlui profesor Dr. Vasile Loichița, carea este următoarea:

Prea Sfințiți Părinți!
Stimaților oaspeți!
Domnilor colegi și iubiți elevi!

În svelta și cu elegante și sprintene linii și proporții arhitectonice rare, înălțându-se ca un măreț și întrăripat gând omenesc foarte frumoasa biserică a S. Ioan Botezătorul din dealul ținterimului românesc al Caransebeșului, înaintea ușilor împărătești, sub o albă lespede de marmoră, își odihnește de 33 ani truda ostenelelor sale național-culturale, întru Domnul fericitul întâiul episcop al eparhiei de Caransebeș, Ioan Popasu.

An de an în ziua morții sale din 5 Februarie, vlăstarele viitorilor noștri preoți și învățători dela teologia și pedagogia din Caransebeș, institute reorganizate respective reînființate de dânsul, în frunte cu învățătorii lor, urcă aceeaș căraruie, ce duce la osămintele sale venerate, ca plecând genunchii sufletului lor recunoscător cu cântări de clerici și gânduri pioase să-și aducă aminte de parinteștile binefaceri, cu cari a dăruit, zi de zi, eparhia sa și să preamărească memoria bărbatului, care, prin stăruitoarea sa muncă de un pătrar de veac a arhieriei sale, s'a făcut începătorul fundamentării vieții noastre bisericesti și școlare.

Înflăcărutul protopresbiter al Brașovului (1837—1863) — cu merite netrecătoare și deapururi înflorite pentru flințarea culturii neamului prin rostul școalelor și liceului românesc brașovean și a organizării conferințelor învățătorești din protopresbiteratul său, toate minunate roade ale zelului său neistovit și fără de hotar, — a adus această inimă de mare și învățat Român și pe treptele tronului arhieriei sale, pe care prin ctitoriile sale culturale l-a așezat în rândul celor dintâi scaune vlădicești cu rosturi cărturărești din trecutul bisericii românești.

Ochiul marelui Andrei, când după frumoase și îndelungate ostenile și-a putut realiza ținta vieții sale, cu reînființarea vechei noastre mitropolii, desigur, n'a putut alege la 1865 de prim ierarh pentru reînviata episcopie a Caransebeșului, decât pe cel ce an de an, mult prețuindu-l, îl căută, îl îmbărbătă și îl sprijinea cu arhierescă dragoste în raza muncii sale de avânt și de desrobire culturală, ce o purtă de atâta vreme în Brașov și în împrejurime Ioan Popasu.

La Caransebeș, periferia sud-vestică a mitropoliei sale, unde trebuiau zidite *toate* dela început, Șaguna trimitea deci, la sfârșitul verii anului 1865, pe un *idealist*

și totuși un *măiestru* atât de rutinat și încercat cu toate năcazurile primițiilor, pe un învățat cărturar și neînfricat străjer și apărător al ortodoxismului și românismului.

Coboritor, prin părinții săi, din pitorescul Vălenii de munte, unde ani de rândul înainte de întregirea neamului, prin cursuri universitare de vară, prin cărți ieșite din tiparnița „Neamului Românesc“ din Văleni și iubitul profesor Nicolae Iorga „Jucra pentru a noastră mântuire, — ce fericită obârșie și înfrățire a lucrurilor! — episcopul Popasu (1865—1889), aducea cu sine înainte de toate: „Iubirea învățată cătră neamul său, alipire neclătinată cătră biserica noastră, dreptmăritoare, inimă adânc simțitoare, mișcată de suferințele poporului său, umanitatea, urbanitatea și tact fin în contact cu alții, chiar și cu subalternii, cu bătrâni și cu tineri, elocvența împreunată cu voce sonoră bărbătească, înfățișarea simpatică, voință tare îndreptată spre fapte bune, munificența. . . însuflețirea nemărginită pentru luminarea poporului său. . . entuziasm infinit pentru cultură. . .“¹⁾ Iată însușiri cari l-au putut face mare în rândul arhierilor neamului românesc!

Bărbat cu temeinice cunoștinți teologice și filosofice, câștigate la universitatea din Viena, Ioan Popasu înțelegea că pentru buna înflorire a institutelor sale diecezane: teologia și pedagogia, mutate din Vâlșet și reorganizate respective din nou înființate în centrul eparhiei sale, așadară pentru viitorul bisericii și al școlii românești, avea lipsă de bărbați cvalificați și eminenti. O pleiadă frumoasă de tineri bănațeni sunt trimiși cu burse diecezane și pe cheltuiala personală a episcopului, singur sărman și lipsit de multe, la universități din Apus, și de grabă institutele noastre diecezane iau un avânt îmbucurător, având în fruntea lor teologi și pedagogi cu reputație, și pornirea unei mișcări literateștiințifice din acest centru luminat al episcopului Popasu, nu eră decât firească.

Aceeaș grijă o purtă și pentru înzestrarea Conzistorului său. Prin tactul, buna chivernisire, calculul și înțelepciunea omului destoinic episcopia sa ajunge prin cumpărări și donațiuni în posesiunea multor realități și zidiri de frunte pentru reședința episcopoească, conzistor, seminar și alte trebuințe centrale ale conducerii noastre bisericesti.

Mulțimea școlilor confesionale românești și-aprind pe rând luminițele culturii naționale în întreaga dieceză, iar învățătorii lor pentru perpetuarea și îmbogățirea cunoștințelor dascălești sunt întruniți în conferințe învățătorești cu reale foloase pentru învățământul nostru primar.

Anul 1886 ne-a adus tipografia și librăria diecezană, cu bogate secerișuri pentru cultura românească a întregului Banat și organul oficial al eparhiei sale: „Foaia Diecezană“ care, prin priceperea primului ei

¹⁾ Vezi, A. Ghidiu și I. Bălan: Monografia orașului Caransebeș, pag. 157.

redactor responsabil, secretarul episcopesc (on Bartolomei și a iscușiilor săi colaboratori, a fost ridicată în rândul celor dintâi reviste săptămânale românești.

Pe toți cei înlăcrimați și buni li mângăia cu sfaturi și subsidii materiale. Văduve, cari luptau cu mizeria zilei de mâne, ca și tinerii sărmani sărguincioși, talentați și cu purtare bună își aveau în episcopul Popasu pe ocrotitorul și sprijinitorul lor cald.

Cu aceeaș lipsă a bunurilor lumești trecătoare a coborât precum a suit treptele unei *arhierii ideale*.

Sunt acestea fapte, cari în istoria eparhiei noastre nicicând nu trebuie și nici nu se pot uita și, pentru aceea an de an, vlăstarele viitorilor noștri preoți și învățători au neiertata datorie morală, ca, suind pe aceeaș cărăruie la biserica din deal, să caute înaintea ușilor împărătești simpla lespede de marmoră sub care odihnește cenușa primului și celui mai mare episcop al eparhiei de Caransebeș.

Istoricul și însemnătatea stupăritului.¹⁾

de Petru Bohariu preot în Șoșdea

(Continuare)

Marea valoare a mierei de stup. În timpul nostru se cunoaște valoarea mierei din mai multe puncte de vedere. Mierea coaptă și curată este *unicul aliment foarte nutritiv, care fără de nici o greutate a mistuirii, trece toată în sânge*, neperzându-se nimic dintr'ânsa; ne-o dovedește aceasta însuș albina, care deși o iarnă întreagă consumă la miere, totuș nu se desărtează decât primăvara la primul sbor și atunci afară de locuința ei curată. E un semn aceasta, că stomacul albinei nu se încarcă cu părți eliminabile, prin urmare din miere se perde foarte puțin ori chiar nimica. *Mierea e cu mult superioară zahărului*, ceea ce însă — durere — numai puțini oameni o știu. Să vedem ce zice știința medicală! Zahărul ajuns în stomac nu poate fi primit de vasele sângelui, în starea în care se află, ci prin suc stomacului, suc gastric, trebuie să se discompună în cele două părți constitutive ale lui: în dextrose și laevulose și numai astfel prelucrat poate trece în sânge. Dacă prelucrarea respective discompunerea aceasta din oarecare cauză ar fi împedecată, atunci nu se poate mistui și ca atare fără nici un folos se perde întreg din organism ori — ceace e și mai rău — produce dureri de stomac, de intestine mai ales la copii, dupăcum ni-este binecunoscut. Pecând la mierea curată, coaptă de 84% groasă, dulceața ei e prelucrată de albina, e desfăcută deja în cele două părți constitutive: în dextrose și laevulose înainte de a ajunge în stomacul omenesc, unde ajunsă odată, numai dă de lucru stomacului, ci trece deodată și deadreptul în sânge. Nu e mic lucru aceasta! Mierea curată și coaptă nu stă în stomac, nu se înăcrește, pecând cea falsificată și necoaptă e pentru stomac întocmai ca și zahărul. Mierea curată ajută la mistuire despre ce ne-am putut convinge și noi decât ori după un prânz ori cină mai bogată am mâncat ceva dulce. Dar nu numai atâta, ea dă putere și căldură și curățește și nutrește corpul în măsură însemnată. Pentru organismul în dezvoltare al copiilor e un nutremânt fără păreche, îndeosebi în tovărășia untului: Un amestec de miere și unt în părți egale — bine amestecat — e pentru

copii un ce minunat, de ceace nu s'ar lăsa cu una cu două nici chiar cei bătrâni.

Dupăcum ne arată o revistă americană, mierea întrece toate alimentele, căci

1.	1/2 kg. miere	=	1 kg. carne de vacă, ori
2.	" " "	=	82 dk. șuncă "
3.	" " "	=	3/4 kg. ouă "
4.	" " "	=	4 kg. unt "
5.	" " "	=	3/4 kg. slănină "
6.	" " "	=	6 l. lapte "

Popoarele apusului știu lucrul acesta și de aceea și consumă foarte multă miere, îndeosebi Nemții, cari nu cunosc ceva mai bun decât: Honig, Butter și Eier (miere, unt și ouă) pentru cari își dau capul. Pecând noi? Noi Românii și dacă le avem, le vindem toate trei.²⁾

În Germania — dupăcum sunt informat — mierea se aduce la masă întotdeauna, întocmai cum se aduce la Români sarea, ori la Maghiari (piparca) ardeul.

În medicină nu se poate înlocui nici azi și este indispensabilă, ba la unele (boale) epidemii se oprește chiar folosirea zahărului, înlocuindu-se cu mierea de stup.

Într'alte se recomandă de medici: reconvașcenților și bătrânilor, anemicilor (săraci de sânge) și nervoșilor. Mursa de miere cu citronă stămpără aprinderile, ferbințeala bolnavilor și nutrește; pelângă răcorire și învioșare mai ajută foarte mult mistuirea. Contra tusei și chiar contra tuberculosei e un leac bun mierea cu hrean (tormac), ceea ce folosesc foarte mult oamenii dela țară. Tot țărani noștri știu să aplice și încă cu succes mierea pe umflături și răni din afară și chiar și pe tăieturi.³⁾ Mierea nimicește formarea bureților-parasiți, niște formațiuni albe, ce se fac în gură la copii. Se folosește contra diphteritice, când se află în embryonul ei. Morburile de laringe și de bronhii grumazului se vindecă cu miere și o corespunzătoare dietă. Câte o lingură miere caldă tot la jum. oră, face mult bine celui ce suferă de cataruri și înnăbușește multe morburi de stomac. Kneipp o recomandă să nu se ia mierea sadea, ci într'un cial oarecare, căci altfel are o acțiune prea vie. „Abia a trecut prin gât și îndată la iritat“. Tot în „Cura mea de apă“ a preotului S. Kneipp cetim: „Dacă aveți greutate a înghiți din cauza unui gutunariu ori altă boală, puneți să fiarbă o mică linguriță de miere într'un sfert litru de apă. Ori ce cântăreț poate să-și facă în acest chip cea mai dulce gargară. Se cunoaște apă de miere pentru ochi, care curăță atât de bine și-i atât de întăritoare. Puneți să fiarbă vreme de cinci minute o linguriță de miere într'un sfert de litru de apă, cu o pânză curată vă spălați apoi ochii. Cunosc un domn, care are vrăsta mai mult de 80 ani. El își prepara însuș în fiecare zi din miere vinul său de masă. Pentru acest scop toarnă o lingură de miere bună în apă clocotită și o lasă să fiarbă cât-va timp. Băutura este atunci gata, sănătoasă, întăritoare și plăcută. În vrăsta, în care mă aflu, datoresc sănătatea și puterea mea acestei băuturi — zicea bătrânul. E cu puțință. Ceea ce știu din propria mea esperință este, că vinul de miere are o acțiune resolutivă, curățitoare, hrănitore și întăritoare; căci am pregătit mult vin de soiul acesta, am văzut pe mulți bându-l și eu însuși am băut de multe ori câte un păhar. Această băutura ar face cinste nu numai sexului slab, dar chiar celui puternic“.

Dr. Kraemer scrie: „Mierea strecurată este un medicament puternic contra tusei, aprinderi de bronchi,

¹⁾ În vremuri normale stuparii noștri își vindeau mierea cu preț dublu în Austria și Germania.

²⁾ Să face o pastă din jumătate miere, jumătate făină și puțină apă, toate amestecate cum se cade. S. Kneipp.

răgușali și contra tuturilor morburilor de plumăni fără deosebire de etate."

Cură de miere. Dintre multele țin să descriu pe cea mai simplă: „Mai bine e să se ia dimineața, cu o oră înainte de dejun o linguriță miere (caldă e mai bine) apoi peste zi tot la două oare și seara înainte de culcare. Mestecată cu unsoare are un efect și mai mare”.

Copiii, cari cresc repede și sunt palizi în folosirea zilnică a mierii (miere pe pâine, în lapte, cafea etc.) află lecuire. Deci se recomandă, ca numai unde se poate să se folosească mierea b. o. la pregătirea colacilor de miere, la conservarea poamelor, la pregătirea compoturilor și altor alimente și mâncări, ce se pot pregăti cu miere. Învățatul apicultor Boconadi prin miere s-a tămăduit de asmă. Celor bolnavi de stomac nu se recomandă mierea.

Și acum încă ceva instructiv și interesant bazat pe experiența unor medici renumiți, anume, că *mierea e de o deosebită importanță pentru inimă, pe care o întărește.* Dr. Lorand a atras atențiunea lumii medicale asupra puterii întăritoare, ce o are mierea asupra inimii. Inima scoasă din animal funcționează mai departe, dacă se umple cu extrat de sare; iar dacă se mai adaugă și extrat de dulceață, cum e laevulosa, ce se află în miere, atunci inima funcționează respective mai trăiește câteva zile. *Așadar prin consumarea de dulceață respective de miere se ajută foarte mult funcționarea regulată a inimii.* După cercetările făcute de Rolly și Opperman s'a constatat, că prin muncă mai grea mușchii iau mai multă dulceață (zahăr) din sânge decât este înmagazinată și urmarea este, că atunci pentru inimă nu se ajunge din destul, în care caz inima suferă, ori chiar îi încheată funcțiunea, moare. Cel mai potrivit nutremânt pentru inimă e *așadar mierea, singura pe care o putem consuma ne-a lăsat-o Dzeu, așa dupăcum ne-o imbie natura, fără s-o fabricăm, fără s-o fierbem ori s-o coacem, dupăcum facem cu toate celelalte alimente.* Pelângă toate cele înșirate, mierea mai contribuie și la *nimicirea nicotinelui*, pentrucă conține acid formic. Fumătorii fac deci foarte bine, dacă cel puțin la dejun mănâncă și miere.

Înainte omului cuminte și cu judecată sănătoasă, lucrurile acestea sunt adevărate, pentrucă dacă se folosesc în medicină cu efect vindicator: rădăcinile, cotoarele, frunzele și florile plantelor; oare atunci mierea, în care e concentrat tot ce are planta mai bun; *mierea, care e suc, care e mezul și inima plantei să nu aibe putere lecuitoare și valoare mai mare decât acelea?* Dacă e bună carnea și oasele, oare atunci măduva să nu le întreacă? Să fie de desconsiderat? Nu!!

De aceea vedem, că de fapt se și folosește mierea pentru foarte multe scopuri arătate mai sus, la cari mai am de adaugat, că în mare parte se mai folosește mierea de cătră turtari, cofetari, de fabricile de licheruri și compoturi. Se face din ea vin, bere și oțet. Oțetul de miere e cel mai bun, mai curat și mai sănătos și aceasta o pot afirma mai ales, pentrucă știu cu toții, că oțetul ordinar, ce-l folosim, este cu deosebire azi, falsificat cu elemente otrăvicioase și stricăcioase sănătății. Mierea se folosește cu mai mare folos decât zahărul (chiar și când e mai scumpă) la ori și ce, și *pelângă peste, oleiu și poame e cea mai plăcută mâncare de post.* Deci, cunoscând marea valoare a mierii de stup reproduc cu-vintele unui om de inimă: „Nici o casă fără miere“!)

(Urmează)

Fondul de excursiuni

al elevilor dela Institutul teologic diecezan ort. rom. din Caransebeș.

Venerabilul Consistor diecezan în ședința sa consistorială din 11 Maiu 1921, a aprobat sub Nr. 219 B înființarea fondului, atins în fruntea acestor șire.

Scopul Fondului este a ajuta pe elevii dela numitul Institut teologic, la spesele împreunate cu excursiunile de studii ale acestui Institut. Mijloacele, ce duc la scop sunt: 80% din interesele Fondului, din darurile și din toate venitele menite scopului Fondului.

Membrii Fondului sunt:

a) *fondatori*, cari contribuiesc la Fond odată pentru totdeauna cu taxa de cel puțin 500 Lei. Membrii fondatori pot participa la excursiunile aranjate de Direcțiunea și elevii Institutului teologic diecezan, și a se bucura de favorurile înbinate cu aceste excursiuni fără a primi ajutoare din Fond;

b) *ordinari*, elevii Institutului.

c) *ajutători*, cari contribuiesc la Fond cu sume mai mici ca taxa membrilor fondatori.

Fondul are până acum 2 membrii fondatori și anume: *Comunitatea de avere și Banca Poporală din Caransebeș*; apoi mai multe sute de membrii ajutători, al căror nume îl vom da publicității, în cel mai scurt timp. Rugăm pe P. T. Domni, cari au luat asupra lor angajamentul să ne câștige membri noi, să ne trimită numele acestor membri.

În prezent fondul inalienabil este de 3600 Lei, iar cel-ce stă la dispoziția membrilor activi pentru excursiuni trece peste 6000 Lei.

Cu aceste sume plus cele-ce se vor încasa până la finea anului școlar curent, așoi cu ajutorul promisi de diferite instituții, ce cad în drumul excursiunei proiectate, credem, că se va putea realiza decisul adunării generale a Fondului, ca în luna August să se facă o excursiune de studii, pornind din Caransebeș peste Turn-Severin, Giurgiu, București, Chișineu, Iași, Cernăuți, Putna, Doru, Bistrița, Cluj, Sibiu, Alba-Iulia până la Caransebeș, și cercetând localitățile, mai însemnate, ce cad în această cale.

Încheind această mică dare de seamă, sperăm, că toți iubitorii de progres al tinerimei noastre și în special foștii elevi ai Institutului nostru, ne vor da mâna de ajutor, ca să trăiască, să crească și să înflorească Fondul de excursiuni al teologilor din Caransebeș.

Ori-ce înscrieri de membri și taxele de înscriere să se trimită la adresa

Diracțiunii Institutului teologic din Caransebeș.

APEL.

Rugăm pe toți Dnii învățatori, preoți și Onoratele Oficii parohiale cari au fost primit sau comandat Calendarul Româ-nului pe 1922, să ne inapoieze esemplarele nevindute cel mai târziu până în 15 Martie 1922, fiind epuizat.

TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA
DIECEZANĂ
CARANSEBEȘ.

Ș T I R I

Cercul Didactic din Caransebeș ține să mulțumească și pe această cale domnului *Vnia Romul*, șef de lucrări la institutul geografic al Universității din Cluj, pentru că venitul curat al conferinței dânsului „Prin România-Marc cu dl de Martonne”, ținută în Caransebeș la 2 Februarie, l'a cedat pentru a pune temelie unui fond de diapozitive. *Sabin Evușian* directorul liceului „Traian Dodă”, președintele Cercului Didactic.

Catedrala din Cluj. Ministerul cultelor a hotărât, ca în primăvara aceasta să se înceapă zidirea bisericii catedrale a reinviatelor episcopii a Vadului și Feleacului cu reședința în Cluj, spre care scop ministerul a încuviințat o sumă de două milioane lei.

Moneda metalică de 25 bani. Ministrul de finanțe a hotărât ca noaua monedă metalică de 25 bani să se pună în circulație cu 1 Martie.

† **P. S. Sa Gherasim Safirin**, fostul episcop al Romanului, a răposat în Schitul Frăsinet din județul Vâlcea, unde se retrăsese după lupta în sfântul Sinod, ce a purtat-o între anii 1908—1911 contra I. P. S. Sale fostului mitropolit priyat Atanasie Mironescu, care încă s'a retras și petrece acum în mănăstirea Cernica de lângă București. Reposatul a combătut mult înființarea consistoriului superior bisericesc prin legea alcătuită de ministrul de atunci al cultelor Spiru Haret, pe care consistoriu i-l considera de anticanonice. Joi în 4/17 Februarie a fost înmormântat prin Prea Sfințitul Episcop al Argeșului Visarion Puiu, cu numeroasă asistență de preoți. Defunctul era un bărbat foarte evlavios și cu dare de mână pentru cei lipsiți, ajutând mulți tineri la studiu. A trecut din viață în etate de 72 de ani. Dumnezeu să-i facă parte de fericire cerească!

Amânare de serviciu militar. Ministerul de războiu a admis în mod excepțional ca în acest an să se acoarde amânări pentru studii tinerilor aflați în ultimul an de studii; ei vor intra în serviciu în 1 Octombrie 1922.

Caz de moarte. Miercuri în 9/22 Februarie cor. au fost petrecuți la locul de vecinică odihnă fiii preotului George Frățila din Glimboca Iulian și Lăcreția. Băiatul în etate de 6 ani și fetița de 2½ ani, morți ambii în interval de 1¼ oară în urma morbului contagios: angina difterită. Ambii au fost așezați ca 2 floricele în un coșciug. Era o privescitură dureroasă, carea a mișcat și pe cele mai împetrite inimi. Părintele George Frățila deși pătimeste greu de reumatism, așa că nu poate sta pe picioare, răzimat și purtat pe umerile alor 2 bărbați puternici a fost suit în o trăsură și așa și-a petrecut drăgălașii până la norminti. Soția dânsului cu desăvârșire înfrântă și pirotită și-a petrecut odraslele urmând după coșciug. La înmormântare au participat ca preoți celebranți protopopul Caransebeșului Andreiu Ghidiu, Patriciu Radoi din Obreja, Ioan Terovan din Ohababistra și E. Timie Jian din Iaz. Învățătorii locului Virgil Ștefăniță, Nicolae Simeria și Iuliana Simeria și învățătorul din Iaz Trandafir Buru. Întreg poporul din Glimboca Ța luat parte la înmormântare. Condolențele noastre îndurerărilor părinți.

† **Antonie Angel** preot ort. rom. în comuna Coșava, dieceza Caransebeșului, după un morb scurt, a răposat în Domnul în ziua de 14 Februarie a. c. în etate de 65 ani, după o păstorire de 45 ani în comuna sa natală. Actul înmormântării l'au sevârșit protopopul tractual Sebastian Olariu din Făget, asistat de preoții: Filimon Titel din Curtea, Serafin Băian din Margine, Eugen Sudreșan din Coșteiu, Petru Lascu din Jupani, Cornel Fărăș din Homojdia, Teodor Băianți din Rumânești și Barboniu din Tomești, precum și învățătorii: Simion Ionași din Margine, C. Mirera Curtea, Ioan Toma Sudriaș, și A. Lazar inv. în loc, ear răspunsurile leau dat corul din Curtea de sub conducerea cletului Tiberiu Gherga, nepotul reposatului. La sfârșitul prohodului părintele protopresbiter tractuaș a ținut o frumoasă predică storcând lacrimi din ochii celor de față, pe cari abea ia putut cuprinde biserica, ear la groapă preotul Sudreșan, în numele preoției și a poporenilor își ia rămas bun dela răposatul. Răposatul a fost un preot de model și stimat de toți cari lau cunoscut, a fost decorat cu brău roșu, a fost și ca membru în sinodul eparhial și cel protopopes. Îl deplânge nemângăiata soție, fiul său preot în Sudriaș, precum și poporeni sâi, cari prin moartea sa perd pe adevăratul păstor sufletesc. Familia a primit telegram de condolență dela Prea Sfinția Sa episcopul diecezan, dela cumnatul răposatului, arhiereul Filaret Musta. Fiei țarina ușoară și memoria binecuvântată. A. Lazar inv.

Stuparii au suferit mari pagube din cauza gerului mare, în urma căruia au înghețat aproape jumătate din albine.

„**Românul**”, neînfricat luptător în timpurile de urgie și suprimare, ce le-am trăit în vechia Ungarie, a reapărut, tot sub direcția domnului Vasile Goldiș, dară... cu multe pete albe. Să va fi uimit sermanul „Român” când a dat cu ochii carai de ceruza cenzurei. Kău e Doamne, când intra neînțelegerea sau vrajba în familie.

Mulțămită publică. Subsemnata aduc pe această cale mulțămită tuturor acelor, cari din incidentul răposării iubitelui meu soți Antoniu Angel preot în Coșava, au binevoit a lua parte la îngropăciune, precum și celor ce m'au onorat cu condolențele lor. Văduva *Silvia Angel* preotcasă.

Mulțămită publică.

În comuna Bocșa-română l. c. în 11-lea a răposat în Domnul neuitatul meu frate

Aurel Ferdinandu.

Înmormântarea a fost savârșită de harnicul preot local dl. Petru Vuc, a cărui ceremonii pot servi ca exemplu preoției noastre. Să vede că acest preot tânăr e la înălțimea chemării sale. Tot odată î-mi țin de datorință a mulțami și pe această cale, atât d-lui preot cât și ambelor coruri participante.

Ioan Ferdinandu
croitor ca frate.

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de *diacon* în orașul **Logoj** să publică concurs cu termen de 30 de zile calculat dela prima publicare în „Foaia Diecezană”, cu următoarele emolumente:

1. Sesiunea diaconală circa 22 jugere.
2. Venitul stolar uzitat.
3. 3600 Lei anual pentru propunerea religiei la școala de băieți și fete din loc și anume pentru 10 ore săptămânal; onorariul acesta se solvește din cassa cultului de-ocamdată, până când statul va da această sumă, când apoi obligământul comunei bisericești încetează.

4. 400 Lei onorar din cassa bisericii, pentru purtarea agendelor notariale ale Comitetului și Sinodului parohial.

5. Onorar de 300 Lei pentru 15 cuvântări bisericești, de fiecare cuvântare 20 Lei.

Recursele se înaintează cu documentele prescrise Oficiului protopresbiterial ortodox român al Logojului.

Recurenții se obligă a se prezenta în vre-o Duminică sau sârbătoare, pentru a-și arăta dexteritatea în cântare și oratoria bisericească, dovedind că posed calificarea de clasa I.

Dat din ședința comitetului parohial, ținută la 3/16 Noembrie 1921. 3—3

Dr. George Popoviciu
prezident.

George Onae
notar.

În conțelegere cu mine: *Dr. George Popoviciu*,
protopresbiter.

Nr. 176 B. ex 1922.

Acest concurs se publică cu observarea, că poziția a patra din dotațiune îi este asigurată alegândului diacon numai pe timpul cât va fi concretizat cu agendele scripturistice, rămânându-i comitetului parohial mână liberă în chestiunea persoanei, care să provadă aceste agende.

Caransebeș din ședința consistorială ținută la 18 Ianuarie 1922.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif. Tr. Badescu.

Au apărut

în editura institutului de editură
„CARTEA ROMÂNEASCĂ”

POEZII

de

M. Eminescu

ediția nouă

Prețul Lei 12—

**OPERE COMPLETE
BALADE ȘI IDILE**

de

George Coșbuc

ediție nouă

Prețul Lei 15—

RĂZBOIUL ROMÂNIEI

Trăderea Rusiei Țariste

Documente oficiale cu o prefață de un diplomat

Prețul Lei 6—

De vânzare la principalele Librării din Țară.

Dreptul de opțiune după 30
buc. acții „Victoria” din Arad e
de vânzare.

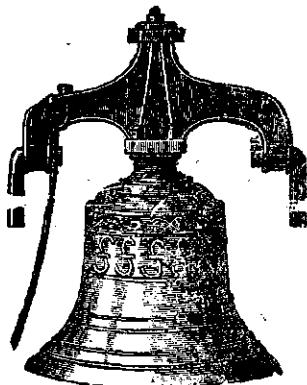
Ofertele sunt a se adresa Con-
sistoriului diecezei ort. rom. a Ca-
ransebeșului cel mult până în 10
Martie nou 1922.

FIUL LUI ANTONIU NOVOTNY,

turnătorie de clopote

și fabrică de scaune de fer pentru clopote

TIMIȘOARA-FABRIC.

46—52

Calculări de preț să trimit gratuit.

„Grănicerul Bănăţean“

Institut de credit și de economii ca societate pe acții în Mehadia.

CONVOACARE

Domnii acționari ai institutului de credit și de economii ca societate pe acții „Grănicerul Bănăţean“ în Mehadia prin aceasta se invită la

XIII-a adunare generală ordinară

care se va ține în Mehadia în localul institutului la **19 Martie st. n. la 10 oare** cu următorul

PROGRAM:

1. Deschiderea adunării și numirea de către Președinte a unui notar.
2. Raportul Direcțiunii și bilanțul anului 1921, propunerea direcțiunii cu privire la distribuirea profitului curat, precum și raportul comitetului de supraveghiere și darea absoluturului direcțiunii și comitetului.
3. Esmiterea a doi membri pentru verificarea procesului verbal.
4. Eventuale propuneri.

Direcțiunea.

N. B. Domnii acționari se fac atenți la dispozițiile § 13 din statute conform cărora au să depună acțiunile de plenipotență la cassa institutului până la 16 Martie 1922.

ACTIVE			CONTUL BILANȚULUI			PASIVE		
Cassa	70304	32	Capital societar	200000	—			
Cambii de bancă	292237	50	Fondul de rezervă	21000	—			
Efecte proprii	58065	—	Depuneri	353801	77			
amortizare	1000	—	Fond de binefaceri	160	—			
Cont Curent	207153	60	Dividende neridicate	1093	50			
Mobilier	200	—	Prodiversi	28152	24			
Pretenziuni la darea de schimb a coroanelor	9230	90	Interese tranzitoare	11668	60			
			Profit curat	22315	21			
	636191	32		636191	32			

DEBIT			CONTUL PROFIT ȘI PERDERE			CREDIT		
Interes de depuneri	13450	35	Interese escont	21623	47			
Chirie	1440	—	Provizioni	7260	04			
Amortizare	1000	—	Diverse venite	13495	54			
Dare de stat și comună	1555	08	Venite efecte	4049	03			
10% Dare de depuneri	469	51	Interese Cont Curent	6090	14			
Salare	8600	—	Porto	96	80			
Spese	3670	12						
1% impozit pe cifra afacerilor	114	75						
Profit curat	22315	21						
	52615	02		52615	02			

Mehadia, în 31 Decembrie 1921.

Ioan Pepa m. p.
director executiv.Gheorghe Tomescu m. p.
casier.Lazăr Chiosa m. p.
contabil.

DIRECȚIUNEA:

Dominic Rațiu m. p.
președinte.

Dr. Virgil Nemoian m. p.

Nicolae Chiticeanu m. p.

Ion Șușoi m. p.

Grigore Crăciunescu m. p.

Subsemnatul comitet am examinat conturile prezente și le-am aflat în deplină regulă și în consonanță cu registrele institutului.

Mehadia, în 11 Februarie 1922.

Gheorghe Tatucu m. p.
prezident.

Nicolae Feneșanu m. p.

Gheorghe Drăgan m. p.

Zaharie Guloran m. p.

Nistor Șosoi m. p.